

Квітко осіння,
Квітко бліда!
Вже пора змінная,
Сльоти, біда,
Ранки з морозами,
Млистії дні, —
Вмитая сльозами
Зв'янеш на пні.

Ох, не розвивши ще
Сил весь засіб
І не нажившись ще,
Ляжеш у гріб.

Квітко осіння,
Що се тобі,
Що не розвилась ти
В раншій добі?
Чи доля лютая,
Мачуха, знай,
Не привела тебе
В легітний май?
Чи з милосердя
Далась ти на глум,
Щоб потішати наш
Осінній сум?

Написано д[ня] 11 падолиста 1883, досі не друковано.
